

nr. S 200 er, at ministeren ikke kan svare. Særligt undrer det spørgeren, at oplysninger om, hvorvidt ministeren vil handle i en given udlændingesag er af en sådan fortrolig og personfølsom karakter, at svar ikke kan gives.

Spørgeren har forståelse for, at oplysninger af personfølsom karakter ikke kan spredes frit til offentligheden. Men da spørgeren udelukkende ønsker ministerens tilkendegivelse af, hvorvidt han vil handle eller ikke, finder spørgeren, at svar sagtens kan gives med respekt for sagens personfølsomme interesser. Spørgeren hæfter sig her særligt ved, at det er i Barbara Dorez' interesse, at svar gives.

Såfremt det ovennævnte spørgsmål ikke giver anledning til et ja- eller nej-svar fra ministeren, frygter spørgeren, at ministeren varetager andre interesser, end de han angiver som begrundelse for afslaget af S 200. Spørgeren vil i så fald stille en række supplerende spørgsmål til denne problemstilling.

Svar (8/11 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg har i mine besvarelser af spørgsmål nr. S 1 og S 200 fra samme spørger redegjort for, at oplysninger om, hvad udlændingemyndighederne vil foretage sig i en konkret udlændingesag, falder uden for rammerne for besvarelsen af et spørgsmål stillet i henhold til Folketingets Forretningsorden § 20.

Det gælder også, selv om besvarelsen af et spørgsmål kan angives med et ja eller et nej.

Ad spm. nr. S 46

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Karen Rønde stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 189, lød således:

Til justitsministeren (6/10 99) af:

Karen Rønde (V):

»Hvornår blev det muligt at hente tingbogsoplysninger elektronisk, hvad koster det for en borger/virksomhed at benytte denne mulighed, hvad er den samlede indtægt og udgift for sta-

ten for denne ydelse, og hvad har den elektroniske adgang lettet staten for af udgifter?«

Supplerende svar (8/11 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse i anledning af det rejste spørgsmål. Domstolsstyrelsen har udtalt følgende:

»Elektronisk tinglysning blev muligt ved vedtagelsen af lov nr. 281 af 29. april 1992 om edb i tinglysningen. Den elektroniske tingbog er løbende siden 1. juni 1993 - retskreds for retskreds - blevet gjort tilgængelig for elektroniske tingbogsforespørgsler. Det første tinglysningskontor var den Centrale Bil- og Personbog, og i dag er det muligt at hente elektroniske oplysninger fra 65 ud af landets 83 tinglysningskontorer. De resterende 18 tinglysningskontorer vil blive gjort tilgængelige inden udgangen af december år 2000, hvor projektet forventes afsluttet.

Prisen for elektroniske opslag i tingbogen fra egen arbejdsplads er i retsafgiftslovens § 49 a, fastsat til 30 kr. pr. forespørgsel, hvilket vil sige opslag på et køretøj i Bilbogen, opslag pr. person i Personbogen eller opslag pr. rubrik på en fast ejendom i tingbogen. En fuldstændig udskrift på en bil koster således 30 kr., ligesom en fuldstændig udskrift på en person ligeledes koster 30 kr. Ved fuldstændig udskrift af en fast ejendom kræves 5 opslag i tingbogen, hvilket medfører en samlet udgift på 150 kr. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved opslag i tingbogen vedrørende fast ejendom i gennemsnittet gennemføres 2 opslag, svarende til 60 kr.

Ved personlig henvendelse til tinglysningskontorerne er det muligt i ikke-erhvervs-mæssigt øjemed at foretage gratis opslag i tingbogen, ligesom telefoniske tingbogsoplysninger fortsat er gratis.

Den samlede udgift for staten i forbindelse med borgernes elektroniske adgang til tingbøgerne kan ikke umiddelbart opgøres tilstrækkeligt sikkert, idet ydelsen er en integreret del af det samlede tinglysningssystem. Domstolsstyrelsen kan imidlertid oplyse, at selve projektet med indførelse af edb i tinglysningen incl. de løbende vedligeholdelses- og forbedringsudgifter siden 1992 har kostet ca. 468 mio. kr., der afholdes over en særlig »projektbevilling«.